

Μερικές σκέψεις περί συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης κι ένα **εύλογο ερώτημα**: ποιους αφορά η ανάπτυξη που διαφημίζουν στα ιλουστρασιόν διαφημιστικά τους φυλλάδια και στις χαμογελαστές καρτούλες;

Μαριλένα Κοντογιάννη

Σε κάποιο σχολείο της περιφέρειας Ηπείρου όπου αποδεδειγμένα υπάρχει ανάγκη καινούργιου εξοπλισμού, μετά από πολλές αιτήσεις του Διευθυντή η προεκλογική(!) απάντηση που δόθηκε από τον υπεύθυνο της Σχολικής Επιτροπής ήταν : «Γράψε, γράψε και για τις επισκευές και για AC και για κουρτίνες και....Και σιγά μην πάρετε».

Διαβάζοντας τα προγράμματα όλων των παρατάξεων υποψηφίων για δήμους και περιφέρεια στην Ήπειρο, όπως και σε όλη τη χώρα, διαπιστώνει κάποιος ακριβώς την ίδια λογική με το προαναφερθέν παράδειγμα. Όλες οι παρατάξεις κάθε απόχρωσης -από βαθύ μπλε σχεδόν μαύρο, μέχρι ροδόχρωμες με μπλε και πράσινους κόκκους - υπόσχονται από οδικές αρτηρίες «που θα βγάλουν την Ήπειρο από την απομόνωση» και έργα υποδομής, μέχρι υλικό και άυλο έργο για τον πολιτισμό και σπουδαία αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος που θα φέρει πολύ χρήμα στους Ηπειρώτες.

Όλα καλά μέχρι εδώ και μπράβο που κάθισαν και κάνανε όλο αυτό τον σχεδιασμό.

Αυτό, όμως που πουθενά στα προγράμματά τους δε θα βρει κάποιος όσο και να ψάξει είναι

1) πού θα βρεθούν τα χρήματα για όλα αυτά; και **2)** ποιοι εργαζόμενοι και με ποιο εργασιακό καθεστώς θα δουλέψουν για να υλοποιηθούν όλα αυτά;

Στην καλύτερη περίπτωση τα «προοδευτικά» σχήματα καταγγέλλουν τις απευθείας αναθέσεις, θέτουν ζητήματα εντιμότητας των διαχειριστών κονδυλίων και υπόσχονται έγκαιρη και έγκυρη απορρόφηση των κονδυλίων ΕΣΠΑ όταν εκλεγούν. Μέχρι εκεί.

Κανένας δεν καταγγέλλει το νομοθετημένο ασφυκτικά πλαίσιο διαπλοκής και ροής χρήματος από το τοπικό κράτος προς τους ιδιώτες που αφήνει στο μαρασμό τις δημόσιες δομές και τις υποδομές οι οποίες αφορούν τη ζωή της πλειονότητας του κόσμου. Κανείς δεν καταγγέλλει την αθλιότητα των ΕΣΠΑ- ψίχουλα και καθρεφτάκια για ιθαγενείς- τη στιγμή που η διαδρομή του παραγόμενου από μας πλούτου είναι θεσμικά μονοδρομημένη προς τις ντόπιες και ξένες αγορές-ιδιωτικές τσέπες μαγαλοκαρχαριών.

Αν την ανάπτυξη που υπόσχονται στοχεύουν να τη χτίσουν πάνω στις πλάτες μας ως κακοπληρωμένων συμβασιούχων απειλούμενων από κρατικές δολοφονίες εν ώρα εργασίας και πάνω στο βιασμό της φύσης, ευχαριστούμε. Δε θα πάρουμε. Αν ανάπτυξη θεωρούν την εκχώρηση του δικαιώματος χρήσης των δρόμων στις κατασκευαστικές που θα απαιτούν διόδια περισσότερα και ακριβότερα, ευχαριστούμε. Δε θα πάρουμε.

Αν η αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος που οραματίζονται θα συνεχίσει να ξεζουμίζει τα παιδιά μας σε συνθήκες εργασίας γαλέρας κάθε σεζόν και καταστροφική λεηλασία της φύσης, ευχαριστούμε. Δε θα πάρουμε. Ας αναλογιστούμε : όταν έχουν υπάρξει καλές τουριστικές σαιζόν βελτιώθηκε η ζωή και η καθημερινότητά μας ως πολίτες στο ελάχιστο; Τι αποκόμισαν οι πολλοί από όλα αυτά τα κέρδη; Το πολύ πολύ ως εργαζόμενοι στον τουρισμό να εξωθηθήκαμε σε υπερεργασία με καθόλου ή ελάχιστη έξτρα ανταμοιβή.

Αν ο πολιτισμός που υπόσχονται να ενισχύσουν βασίζεται στη μείωση και την υποβάθμιση των δημόσιων χώρων, στην επιβολή εισιτηρίου άμεσου ή έμμεσου για να γινόμαστε παθητικοί δέκτες πολιτιστικού προϊόντος που διαλέγουν για μας, ευχαριστούμε. Δε θα

πάρουμε.

Αν το κάθε δημόσιο έργο δεν υπόκειται σε λαϊκό έλεγχο για την ποιότητα , την αναγκαιότητα και τη χρηματοδότησή του και δε σταματήσει να αποτελεί χρυσή ευκαιρία για πλουτισμό των εκλεκτών των τοπικών αρχόντων, ευχαριστούμε δε θα πάρουμε.

Αν η πράσσειν άλογα ενεργειακή πολιτική τους δε έχει ως στόχο την εξυπηρέτηση των πραγματικών αναγκών μας με τη μέγιστη προστασία του περιβάλλοντος και δεν εξοβελίζει την κερδοφορία των εμπορών ενέργειας, ευχαριστούμε δε θα πάρουμε.

Δεν έχουμε αυταπάτες ότι τα παραπάνω ερωτήματα μπορεί να τα απαντήσει το τοπικό κράτος των δήμων και περιφερειών με οποιαδήποτε αρχή διαχείρισης κι αν εκλεγεί.

Όλοι ξέρουμε πόσα «καλά παιδιά» που έσπειραν ελπίδες και ψηφίστηκαν στο άμεσο παρελθόν τα κατάπιε ο αδηφάγος καπιταλιστικός μηχανισμός του τοπικού κράτους.

Ούτε τα ερωτήματα αυτά απευθύνονται στην όποια νυν ή υποψήφια τοπική αρχή. Τα ερωτήματα απευθύνονται σε όλους εμάς τους εργαζόμενους ή άνεργους πολίτες, στους νέους ανθρώπους που βιώνουν τα αδιέξοδα της ανημπόριας να απλώσουν ατίθασα και αξιοπρεπώς τα φτερά τους στο μέλλον. Επειδή και αυτές οι εκλογές είναι εξόχως πολιτικές, παρά τους ισχυρισμούς πολλών υποψηφίων και σχημάτων που διεκδικούν την εκλογή τους ως καλύτεροι διαχειριστές του ίδιου μηχανισμού, τελικά το ερώτημα που τέθηκε στην αρχή του κειμένου διαμορφώνεται ως εξής:

Με τους λύκους που λυμαίνονται τον τόπο, τον πλούτο που παράγουμε και τις ζωές μας;
Με αυτούς που φορούν αρνίσια προβιά και υπόσχονται να διαχειριστούν καλύτερα τη λυκοφωλιά προς το συμφέρον μας;

Ή

Με αυτούς που μας καλούν να στηρίξουμε εντός και εκτός κάλπης τα συμφέροντα του κόσμου της δουλειάς και της επισφάλειας και να γκρεμίσουμε παρέα τις λυκοφωλιές, μικρές και μεγάλες, φανερές ή μασκαρεμένες για μια ζωή στο ύψος των αναγκών και των δικαιωμάτων μας; Για ζωή στην Ήπειρο και σε κάθε σπιθαμή του τόπου μας. Με ελεύθερα βουνά και θάλασσες, με ελεύθερη πρόσβαση σε αναβαθμισμένες υγεία, παιδεία, μεταφορές, αγαθά. Για να αποτινάξουμε τη λογική ΤΙΝΑ που ασπάζεται σύσσωμο το πολιτικό σύστημα και θρέφει γενιές επικίνδυνα μειωμένων προσδοκιών.

Κοντογιάννη Ελένη, υποψήφια στις Περιφερειακές εκλογές στην Περιφερειακή Ενότητα Θεσπρωτίας με την **ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ- ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ**